

людину, безпека якої, як і життєвий рівень, права та благоустрій мають значний потенціал до покращення. І саме тут навчання соціальній роботі повинно відігравати провідну роль. Для вирішення цього завдання потрібен весь досвід, знання, які потрібно мудро використовувати і розвивати.

Список використаних джерел:

1. Міщик Л. І. Соціальна педагогіка: досвід та перспективи [Текст] : Монографія / Людмила Іванівна Міщик. – Запоріжжя, 1999. – 248 с.
2. Обучение практике социальной работы: Международный взгляд и перспективы [Текст] / Под ред. Д. Доэла и С. Шардлоу. Пер. с англ. Под ред. Ю. Б. Шапиро. – М. : Аспект Пресс, 1997. – 223 с.
3. Обучение социальной работе: состояние и перспективы. Материалы Международных Конгрессов Школ социальной работы [Текст] / Под ред. В. Г. Бочаровой. – М. : 1997. – 283 с.
4. Социальная работа: теория и практика : Учеб. пособие [Текст] / Отв. ред. Д. и. н., проф. Е. И. Холостова, д. и. н., проф. А. С. Сорвина. – М. : ИНФРА-М. 2001. – 427 с.
5. Яркіна-Смирнова Е. Професійна етика соціальної роботи [Текст] : Учебник / Е. Яркіна-Смирнова. – М. : Ключ-с, 1998. – 90 с.

Казмірчук К.В.

студентка,

Львівський державний університет внутрішніх справ

САМОСТІЙНІСТЬ І САМООСВІТА СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

Поняття «дистанційне навчання» було сформульоване такими вченими, як М. Томпсон, М. Мур, А. Кларк, і Д. Кіган. Кожен із цих авторів відзначав окремий аспект цієї форми освіти.

На думку С. В. Глушакова, дистанційне навчання є такою формою отримання освіти, яка використовує традиційні і специфічні методи, форми та засоби навчання, основою яких є комп'ютерні і телекомунікаційні технології. Головною особливістю процесу є цілеспрямована, контрольована і активна самостійна робота того, хто навчається з використанням спеціальних засобів навчання і можливістю контакту з викладачем та іншими учасниками, по телефону або за допомогою електронної чи звичайної пошти [1, с. 481].

Дистанційним навчанням можна назвати форму навчальної діяльності де використовуються новітні освітні технології, які забезпечують тісну взаємодію педагогів та учнів чи студентів в навчальному процесі, а головне сприяють самостійній роботі з матеріалами інформаційної мережі, в чому і полягає самоосвіта.

Дистанційна форма навчання дозволяє реалізувати такі принципи:

- доступність навчання, а саме подолання фізичних обмежень людини, розширення аудиторії учнів;
- індивідуальна спрямованість навчання, створення комфортних умов для школярів і вчителів, урахування індивідуальних психологічних особливостей (сприйняття, пам'яті, мислення), індивідуальний темп навчання;
- розвиток інформаційної культури, навичок роботи із сучасними засобами інформатизації і телекомунікації;
- соціалізація навчання, урахування особистісно-комунікативних особливостей учнів [5, с. 1].

Самостійність студента полягає у можливості особисто організовувати свій педагогічний процес, оволодівати потрібними знання та формувати вміння й навички в діяльності. Саме самостійна робота дає ґрунтовні знання і забезпечує найбільш високий рівень їх засвоєння.

У наш час, роль самостійної роботи особливо визначна, оскільки аудиторних годин, що пропонуються у закладах освіти, на вивчення необхідної кількості предметів, не вистачає.

В. А. Козаков визначає самостійну роботу «як специфічний вид діяльності учіння, головною метою якого є формування самостійності суб'єкта, що навчається, а формування його вмінь, знань, навичок здійснюється безпосередньо через зміст і методи усіх видів навчальних занять» [4, с. 36].

Інші дослідники зводять самостійну роботу до створення умов для здійснення навчального процесу при відсутності безпосереднього управління нею викладачами в спеціально відведений для цього час, переважно за межами аудиторій.

Наприклад, П. І. Підкасистий стверджує, що «самостійна робота – це не форма організації навчальних занять і не метод навчання. Його правомочно розглядати швидше як засіб залучення тих, хто навчається, в самостійну пізнавальну діяльність» [6, с. 42].

Професор С. Гончаренко, уточнюючи це визначення, стверджує, що «самоосвіта – самостійна освіта, отримання системних знань у певній галузі науки, техніки, культури, політичного життя та ін., яка передбачає безпосередній інтерес особистості в органічному поєднанні із самостійністю при вивченні матеріалу» [2, с. 296].

Вітчизняна дослідниця А. Громцева характеризує «самоосвіту» як процес оволодіння знаннями за ініціативою самої особистості відносно

предмету занять, обсягу і джерел пізнання, установлення тривалості і часу проведення занять, а також вибору форми задоволення пізнавальних потреб і інтересів [3, с. 16].

Отже, дистанційне навчання можна вважати одним з найбільш прогресивних сучасних способів відкритої самоосвіти без відриву від основної діяльності особистості. Однак, на даний момент, вітчизняна система вищої освіти недостатньо мірою стимулює студентів до здійснення процесу самоосвіти, не надає їм необхідної педагогічної підтримки в цьому питанні. У свою чергу, це не тільки призводить до зниження її якості, але й не сприяє підготовці кваліфікованих фахівців. Тому досить актуальною потребою на сьогодні є подальше вивчення та дослідження проблеми організації самоосвіти в контексті дистанційного навчання.

Список використаних джерел:

1. Глушаков С. В. Персональный компьютер для учителя [Текст] / Сергей Владимирович Глушаков, Алексей Станиславович Сурядный. – Х. : Фолио, 2003. – 507 с. : рис., табл. – (Сер.: Учебный курс).
2. Гончаренко С. У. Український педагогічний словник [Текст] / Семен Устимович Гончаренко. – Київ : Либідь, 1997. – 374 с.
3. Громцева А. К. Самообразование как социальная категория : [учеб. метод. пособие по спецкурсу] [Текст] / Ангелина Константиновна Громцева. – Л., 1976. – 87 с.
4. Козаков В. А. Самостійна праця студентів та її інформаційно-методичне забезпечення [Текст] / В. А. Козаков. – К. : Вища школа, 1990. – 157 с.
5. Методические рекомендации для педагогов-кураторов // Російський сайт методичної підтримки учителів. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://school.iot.ru/> – Заголовок з екрана.
6. Пидкасистый П. И. Сущностная характеристика познавательной деятельности [Текст] / П. И. Пидкасистый. – Вестник высшей школы. – 1985. – №10. – 35-41 с.